



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ВИСШИ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калопи“ № 1-а, 1000 София, тел. 986-78-61, 987-55-13,
факс 987 65 14, e-mail: arch@vaz.com

Изх. 1315

Дата 16.07.....2019 г.



**ДО
44-ТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**На вниманието на:
Комисията по икономическа политика
и туризъм**

СТ А Н О В И Щ Е

**ОТ ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ,
представяван от председателя –
Ралица Негенцова**

**Относно:
Законопроект за марките и
географските означения, №902-01-
29/06.06.2019 г.**

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

На 6 юни 2019 г. в 44-тото Народно събрание е внесен Законопроект за марките и географските означения от Министерски съвет.

Законопроектът е във връзка с изпълнение на ангажимент на Република България като държава-членка на Европейския съюз (ЕС) да транспонира в националното законодателство разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на

законодателствата на държави членки относно марките (Директивата или Директива (ЕС) 2015/2436).

Висшият адвокатски съвет счита, че наред с положителните предложения, законопроектът съдържа някои разпоредби, които следва да бъдат разисквани изключително внимателно и детайлно преди да бъдат приети и да бъдат подложени на широк правен дебат, в който Висшият адвокатски съвет изразява готовност да се включи.

По-специално, такива са разпоредбите на чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 от законопроекта, които изключват възможността за представяне на нови доказателства в първоинстанционното съдебно производство по обжалване на актове на Патентното ведомство.

Чрез тези разпоредби внесеният законопроект предвижда, че в съдебно производство по обжалване на актове на Патентното ведомство страните могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и представят нови доказателства, само ако не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок в административното производство.

На практика с всяка от тези разпоредби се въвежда специално процесуално правило, което представлява дерогация от правилата на АПК и е в отклонение от чл. 171, ал. 2 АПК. Новите правила засягат въпроса за новите обстоятелства и новите доказателства в рамките на съдебните производства по оспорване на административни актове, ако страната не е могла да ги узнае, посочи и представи в срок в административното производство.

Такова ограничение от една страна може да се тълкува като преграждане на правото на защита чрез отнемане на възможността за събиране на нови доказателства в съдебна фаза и ограничаване на процесуалните права на правноносителите.

От друга обаче, може да се тълкува като мярка, която има дисциплиниращ характер за страната, която е притежавала доказателствата и е знаела обстоятелства от значение за производството, но не ги е представила пред административния орган в законоустановения срок. Подобно поведение на страна в производството пред Патентното ведомство би могло да съставлява злоупотреба с право във вреда на други лица с конкуриращи права, поради което преустановяването на подобни практики би могло да бъде легитимно решение на законодателя. Същевременно обаче, правилата и принципите, по които функционира административният процес се различават

значително от тези на гражданския и наказателния. Ето защо, приемането на подобни правила следва да е обосновано детайлно, а не механично привнесено.

Поставя се въпросът дали подобна дерогация има основания в досегашната правна уредба, в уредбата на европейското законодателство, което се транспонира със Закона за марките и географските означения, и от целите на закона, както и дали тя е пропорционална и същият резултат не би могъл да бъде постигнат с алтернативно правно решение.

1. Досегашна уредба

В сега действащия Закон за марките и географските означения, Обн. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., посл. изм. и доп. ДВ. бр.61 от 24 юли 2018г., не съществува подобно правило.

2. Транспониране на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките

В директивата не се съдържат изисквания спрямо съдебното производство за контрол на решенията на административния орган. Следователно въпросните разпоредби не могат да бъдат обосновани с необходимостта от транспониране на изисквания в Директивата.

3. Обулавяща цел

Въвеждането на посочените правила е в отклонение от основни положения в административния процес. Подобно отклонение би могло да бъде прието за обосновано, единствено ако въвеждането му действително ще подобри качеството на производството пред Патентното ведомство, ще дисциплинира страните и ще подобри защитата на правата и интересите на гражданите и юридическите лица.

Същевременно подобно отклонение от правилата на АПК и по-конкретно от чл. 171, ал. 2 АПК би се въвело за първи път в специален закон. Това поставя въпроса за баланс в административния ред и за необходимостта от такава мярка е необходима в други административни производства, близки на регистърното производство пред Патентното ведомство.

На следващо място, законодателят следва да приема ограничаващи процесуалните права разпоредби в отклонение от общите разпоредби на АПК, единствено ако същият резултат не би могъл да бъде постигнат чрез други, по-малко ограничаващи разпоредби. Такъв анализ на пропорционалността на

предложенията в чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 е необходим в светлината на изискванията на Закона за нормативните актове.

Следователно е налице нужда разпоредбите на чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 да бъдат подложени на широк правен и експертен дебат, в който Висшият адвокатски съвет изразява готовност да се включи активно. В него трябва да бъдат изложени както аргументи на експерти по административно право и процес, така и на експерти по-специално в областта на марките и географските означения.

Въпросът за марките и географските означения е от изключително значение, както за административното право и процес, така и за българския стопански оборот, а в този смисъл и за българското общество и правен ред, които адвокатурата е призвана да защитава.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Въз основа на изложените съображения Висшият адвокатски съвет счита, че в така внесения проект за Закон за марките и географските означения, разпоредбите на чл. 84, ал. 5 и чл. 106, ал. 4 следва да бъдат разгледани подробно в открит обществен дебат, в който Висшият адвокатски съвет изразява готовност да се включи.

Висшият адвокатски съвет се надява, че направените в настоящето становище бележки и изразените разбирания ще бъдат полезни на законодателя и ще бъдат взети предвид при обсъждане на Закона за марките и географските означения, както от участващите Парламентарни комисии, така и в Пленарна зала.

Висшият адвокатски съвет изразява готовност да участва в обсъждането на предложените текстове в хода на законодателния процес.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА

